

Sygn. akt I C 115/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2014 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko R. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda S. K. na rzecz pozwanego R. P. kwotę 3 617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 115/13

UZASADNIENIE

Powód S. K. wniósł pozew przeciwko R. P. o pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 13 września 2012 r. w sprawie V GC 1052/11 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, wykonalności w pkt I-ym i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że 12 października 2012 r. w budowlanym budynku mieszkalnym w W. stanowiącym własność P. B. doszło do pożaru wywołanego zwarcieniem instalacji elektrycznej, a powód wykonywał w tym budynku przeróżne roboty budowlane, natomiast pozwany instalację elektryczną. Powód wskazał, że w wyniku spalania poniósł szkodę o wartości ok. 30 000 zł, bowiem całkowitemu zniszczeniu uległy narzędzia stanowiące jego własność, a dodatkowo zniszczeniu uległy wszystkie roboty budowlane, które powód wykonywał i właściciel za nie nie zapłacił, ponieważ nie mógł sprawdzić ich wykonania, tym samym powód podniósł kolejną stratę w wysokości ok. 25 000 zł za wykonane roboty i zużyte materiały. Ponadto powód podał, że za dozоровanie budynku po pożarze przez dziesięć dni przez całą dobę poniósł koszty wraz z kosztami dojazdu ok. 10 000 zł, tym samym na skutek zawinionego działania przez pozwanego powód poniósł szkodę w wysokości 55 000 zł. Powód podał, że wezwał pozwanego do zapłaty wskazanej kwoty, jednocześnie w związku z posiadaniem przez pozwanego wierzytelności względem powoda obie wierzytelności były wymagalne, powód dokonał potrącenia do wysokości wierzytelności niższej tj. do wysokości 35 340,08 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu podnosząc, że z okoliczności wskazanych w pozwie wynika jedynie fakt powstania szkody, jednak nie można na ich podstawie stwierdzić, że odpowiedzialność z tego tytułu ponosi pozwany. Pozwany przyznał, że w latach 2010 – 2011 wykonywał

na zlecenie powoda roboty elektryczne, w tym również w budynku w W., jednak ich zakres różni się zdecydowanie od twierdzeń powoda, pozwany nie był pierwszym elektrykiem na tej budowie, ponieważ przed nim prace wykonywał pan S.. Pozwany wskazał, że jego pracownicy rozłożyli jedynie 90 % instalacji elektrycznej w postaci przewodów miedzianych do gniazd wtykowych, do oświetlenia we wszystkich pomieszczeniach, ponieważ nie było koncepcji wejścia do budynku z poziomu parteru, brakowało tam ścian, więc logiczne jest że także i instalacji, w jednej ze ścian wejściowych budynku były zgrupowane przewody i tam miała być zamontowana rozdzielnica elektryczna z podziałem na dwa niezależne lokale, ponadto pozwany podał, że nie doprowadzał napięcia do budynku, nie dokonywał podłączenia rozmieszczonej przez siebie instalacji z uwagi na konflikt między stronami, który zakończył współpracę. Zdaniem pozwanego nie zachodzi związek przyczynowy stanowiący podstawę jego odpowiedzialności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. K.wykonywał roboty budowlane w W.na zlecenie inwestora M. B.. Inwestor posiadał warunki przyłączenia urządzeń elektroenergetycznych do sieci (...). Inwestor posiadał podpisaną umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji z dnia 19 czerwca 2008 r.

Dowód:

- projekt budowlany domu jednorodzinnego – k.61 – 76
- warunki przyłączenia – k.77
- umowa sprzedaży energii i świadczenia usług – k.98 - 99

Inwestor zlecił wykonanie D. S. załatwienie wszystkich formalności związanych z przyłączeniem energetycznym do działki. Przyłączył pompę wodną do studni głębinowej. W imieniu inwestorów złożył wniosek o przyłącze docelowe, które wykonywał T., natomiast D. S. od szafki złączowo – pomiarowej ułożył przewód w wykopie oraz wykonał uziemienie instalacji. Zamontował szafkę budowlaną rozdzielczą w piwnicy i wykonał rozdzielnicę z wyposażeniem, zastosował zabezpieczenia według wymogów energetyki. Zgłosił odbiór wykonanych robót i zakład energetyczny dokonał odbioru prac.

Dowód:

- zeznania świadka D. S. – k.113 - 114

Pozwany R. P. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wykonywania instalacji elektrycznych.

Dowód:

- zaświadczenie Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k.78

Powód zlecił wykonanie instalacji elektrycznej w budynku w W. pozwanemu. Pozwany prowadził instalację elektryczną zgodnie z projektem dokonując niewielkich odstępstw poprzez przesunięcia gniazdek ustalone z inwestorem i powodem. Z uwagi na konflikt między stronami dotyczący zapłaty należności pozwany nie dokończył prac i nie wykonał podłączenia instalacji do rozdzielnic i zamontowania rozdzielnic na parterze. W czasie kiedy pozwany wykonywał prace nie było jeszcze wybudowanej ścianki, gdzie miały być te rozdzielnice.

Dowód:

- zeznania powoda – k.165
- zeznania pozwanego – k.166

W dniu 13 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie zasądził od S. K. na rzecz powoda R. P. kwotę 16 991,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 listopada 2011 r. oraz koszty procesu w kwocie 3 267 zł.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 13.09.2012 r. – k.4

Na przełomie września/października powód zlecił wykonanie brakujących prac elektrycznych A. S. (1), który zamontował dwie rozdzielnie w pomieszczeniu wejściowym przedsionka po lewej stronie przy drzwiach wejściowych do pomieszczeń na parterze i podłączył do niej wszystkie przewody, które były tam rozpięte. Wyposażył wypusty przewodów w sufitach w oprawy i zamontował żarówki, podłączył gniazdka do puszek ściennych, dokonał pomiarów rezystencji izolacji, identyfikacji przewodów, zamontował wyposażenie rozdzielni w wyłączniki różnicowo – prądowe i wyłączniki nadprądowe, dokonał pomiarów skuteczności ochrony przeciwpożarowej przed dotykem pośrednim urządzeń przez samoczynne wyłączenie zasilania w sieci w budynku jednorodzinny w W.działka(...).W suterenie podłączył instalację pompy ciepła.

Dowód:

- zeznania świadka A. S. (1) – k.112

- protokół nr (...) - k.79

- protokół nr (...) – k.80

- protokół nr (...) – k.81

- protokół nr (...) – k.83

- protokół nr (...) – k.84

- zeznania powoda – k.165

W czasie prac powód ze swoimi pracownikami korzystał z energii elektrycznej i nie było żadnych awarii instalacji.

Dowód:

- zeznania świadka G. G. – k.149

- zeznania świadka E. K. – k.149

W dniu 12 października 2012 r. ok. godz. 13 – ej powód wraz z pracownikami miał przerwę w pracach i spożywał w pomieszczeniu piwnicy kawę. W dniu zdarzenia powód z pracownikiem zajmował się zgrzewaniem rur polipropylenowych za pomocą zgrzewarki. W czasie przygotowań kawy światło migало i gasło. W czasie przerwy G. P. pojechał na stację benzynową i po powrocie zaparkował samochód przodem do drzwi wejściowych do budynku, nie widział żadnego dymu. Po ok. 10 minutach powód wyszedł pierwszy z piwnicy i spostrzegł dym wydobywający się z drzwi wejściowych do budynku, które były otwarte. Palila się ściana tylna w przedsionku i drzwi wejściowe do salonu po lewej stronie przedsionka kiedy wbiegli do budynku G. P. i M. D., później zaczęła się palić ściana po prawej stronie przedsionka i pracownicy ci nie mieli możliwości wejścia na piętro po gaśnicę z uwagi na wysoką temperaturę i dym. Została wezwana straż pożarna.

Dowód:

- zeznania świadka E. K. – k.149

- zeznania świadka G. P.- k.150
- zeznania świadka M. D. – k.164
- potwierdzenie przekazania terenu z dnia 12.10.2012 r. – k.11
- informacja ze zdarzenia z dnia 12.10.2012 r. – k.20 – 21
- zeznania powoda – k.165

Spaleniu uległy narzędzia powoda takie jak: wiertarka, halogeny stojące oświetleniowe - jeden niski, drugi wysoki, kompresor, piła kątowna, 2 przedłużacze, maszyna do cięcia płytek na mokro jedna mała, druga duża

Dowód:

- zeznania świadka G. P. – k.150

Przyczyną pożaru było zwarcie instalacji elektrycznej, pożar powstał w pomieszczeniu korytarza po lewej stronie od wejścia. Ustalenie gdzie konkretnie powstał za pomocą badań laboratoryjnych jest już raczej niemożliwe. Po akcji gaśniczej nie ma takiej możliwości, by ustalić gdzie znajdowało się źródło ognia.

Dowód:

- zeznania świadka A. D. – k.111
- zeznania świadków K. J. – k.148 verte

Stopień powstałych zniszczeń uniemożliwia precyzyjne określenie przyczyny powstania zdarzenia. Zarzewie ognia zlokalizowane było przy tylnej ścianie korytarza głównego wejścia do budynku na wysokości przejścia do części garażowej.

Dowód:

- opinia – k.33 – 34
- dokumentacja fotograficzna – k.35 - 37

Przeprowadzone pomiary skuteczności zerowania i oporności izolacji zawarte w protokole zdawczo – odbiorczym instalacji pozwalają stwierdzić, że instalacja elektryczna budynku była sprawna technicznie. W razie jakichkolwiek nieprawidłowości zakład energetyczny odmówiłby przyłączenia zapotrzebowanej mocy do odbiorcy końcowego. Wykonana instalacja elektryczna była w sposób prawidłowy zgodny z zamieszczonym projektem technicznym, a jedynym odstępstwem od dokumentacji było zastosowanie przewodu doprowadzającego energię elektryczną budynku (...)zamiast (...), jednak nie rzutowało to na jakość wykonanych prac i prawidłowość działania instalacji elektrycznej. Do pożaru doszło w wyniku zwarcia instalacji elektrycznej poprzez mechaniczne uszkodzenie izolacji elektrycznej (naruszenie przez metalowy element w postaci gwoździe, wkręta itp.).

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu pożarnictwa W. P. – k.182 – 186
- pisemne wyjaśnienie – k.204 – 206 i k.227 – 228

Powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 55 000 zł tytułem odszkodowania i poinformował o dokonaniu potrącenia wierzytelności R. P. z wierzytelnością powoda do kwoty 35 340,08 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 24.01.2012 r. – k.6

W dniu 22 października 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku zakończył postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku pozwanego przeciwko powodowi na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 13 września 2012 r. zaopatrzonego w klauzule wykonalności, a tytuł wykonawczy pozostawił w aktach, ponieważ całe roszczenie wynikające z tytułu zostało zaspokojone.

Dowód:

- postanowienie z dnia 22.10.2013 r. w aktach (...)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art.840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Stwierdzić należy, że w dacie przesłuchania stron w dniu 13 listopada 2013 r. żaden z pełnomocników stron nie wskazał, że roszczenie wynikające z wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 13 września 2012 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, zostało spełnione. Strony także nie wskazywały na tę istotną okoliczność w swoich zeznaniach. Dopiero na rozprawie w dniu 5 grudnia 2014 r. pełnomocnik pozwanego wskazał na spełnienie roszczenia. Z tego względu Sąd zamknął rozprawę na podstawie art.224 § 2 k.p.c. zwracając się do komornika Sądowego A. S. (2) o nadesłanie akt egzekucyjnych (...) celem przeprowadzenia dowodu na tę okoliczność.

Jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego dłużnik traci prawo do wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania przez wierzyciela świadczenia objętego tytułem wykonawczym, którego domaga się pozbawienia. Okoliczność ta nie odbiera dłużnikowi możliwości poszukiwania ochrony sądowej jego praw w innym postępowaniu (por. orzeczenia w sprawach I PKN 197/01, I CR 255/88, III CRN 310/77).

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2002 r. I PKN 197/01 stwierdzono, że powództwo przeciwegzekucyjne może być realizowane tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego. Skoro z postanowienia komornika sądowego z dnia 22 października 2013 r. wynika jednoznacznie, że egzekucja została zakończona, bowiem powód zaspokoił roszczenie pozwanego, a tytuł wykonawczy został pozostawiony w aktach, to oczywistym jest, że nie ma już możliwości wykonania przedmiotowego tytułu wykonawczego. Na obecnym etapie postępowania, merytoryczne badanie zasadności powództwa – rozważania czy potrącenie wierzytelności było skuteczne, ustalenie związku przyczynowego między zdarzeniem wywołującym szkodę a szkodą, je wysokością, jest zbędne, ale też niedopuszczalne.

Z tego względu Sąd oddalił powództwo.

Niezależnie od tego Sąd wskazuje, że w istocie postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w całości, a jego wyniki pozwalają na stanowcze stwierdzenie że powód nie udowodnił zgodnie z art. 6 k.c. zasadności swego roszczenia, co wynika jednoznacznie z opinii biegłego sądowego sporządzającego opinię w niniejszej sprawie. Powód nie znalazł żadnych rzeczowych argumentów pozwalających na skuteczne zakwestionowanie opinii biegłego oraz jego pisemnych wyjaśnień. Ponadto nie udowodnił wielkości szkody. Skoro powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w oparciu o przepis art.840 § 1 pkt 2 k.p.c. jest niemożliwe już tylko z uwagi na spełnienie

świadczenia przez powoda na rzecz pozwanego w postępowaniu egzekucyjnym, to rozważania dotyczące zasadności bądź bezzasadności powództwa ze względu na inne okoliczności są zbyteczne.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 94 k.p.c. zasądzając je od powoda na rzecz pozwanego w kwocie 3 617 zł. Koszty te stanowią: opłata skarbową od pełnomocnictwa i koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 2 ust. I § 6 pkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. W ocenie Sądu żądanie zasądzenia 1,5 stawki minimalnej nie jest wygórowane ze względu na nakład pracy pełnomocnika pozwanego i ostatecznie przyczynienie się do rozstrzygnięcia sprawy poprzez podniesienie okoliczności istotnych ze względu na przedmiot postępowania.

12.01.2015 r.